

tidligere amters overvågning af natur og vand, herunder som led i det nationale overvågningsprogram NOVANA og i forbindelse med den gebyrfinansierede kortlægning af grundvandsressourcen efter miljømålsloven (tidligere efter vandforsyningsloven).

Supplerende foranstaltninger

Supplerende foranstaltninger skal alene fastsættes, hvor de primære foranstaltninger ikke medfører, at de skadede naturressourcer genoprettes til hidtidig tilstand. De supplerende foranstaltninger fastsættes for at kompensere for, at der ikke sker en fuld genopretning af de skadede ressourcer. Disse foranstaltninger skal altså resultere i, at samfundet har en tilsvarende mængde og kvalitet af naturressourcer, som før miljøskaden indtraf, selv om det ikke kunne lade sig gøre at genoprette den konkrete skadede naturressource.

Disse supplerende foranstaltninger skal bestå i etablering eller forbedring af andre, sammenlignelige naturressourcer.

De supplerende foranstaltninger kan foretages på den skadede lokalitet, alternativt på en anden geografisk lokalitet, jf. direktivets bilag 2, afsnit 1.3.1, der omhandler de kriterier, som skal inddrages i valget af foranstaltninger, herunder den geografiske tilknytning. Direktivets bilag 2, afsnit 1.3.1. foreslås gennemført i de regler, der vil blive udstedt i medfør af lovforslagets § 14, stk. 3.

Kompenserende foranstaltninger

De kompenserende foranstaltninger skal fastsættes for at kompensere samfundet for, at det i perioden fra, at en miljøskade er indtrådt, til de skadede naturressourcer er genoprettet, har måttet undvære de skadede naturressourcer og deres udnyttelsesmuligheder.

Også de kompenserende foranstaltninger skal bestå i etablering eller forbedring af andre, sammenlignelige naturressourcer. Det er udtrykkeligt angivet i miljøansvarsdirektivet, at disse foranstaltninger ikke kan bestå i en økonomisk kompensation til borgerne for dette midlertidige savn eller tab af ressourcer.

Supplerende foranstaltninger skal alene fastsættes, hvor de primære foranstaltninger ikke medfører fuld genopretning. For så vidt angår de kompenserende foranstaltninger vil udgangspunktet være, at der samtidig med, at der skal fastsættes primære og eventuelt supplerende foranstaltninger, også skal fastsættes kompenserende foranstaltninger.

De kompenserende foranstaltninger kan foretages på den skadede lokalitet, alternativt på en anden geografisk lokalitet, jf. direktivets bilag 2, afsnit 1.3.1, der omhandler de kriterier, som skal inddrages i valget

af foranstaltninger, herunder den geografiske tilknytning. Direktivets bilag 2, afsnit 1.3.1. foreslås gennemført i de regler, der vil blive udstedt i medfør af lovforslagets § 14, stk. 3.

Fastsættelse af supplerende og kompenserende foranstaltninger

Miljøansvarsdirektivet indeholder krav til, hvorledes de supplerende og kompenserende foranstaltninger skal fastsættes. Disse krav følger af direktivets bilag II, afsnit 1.2., jf. de regler, der vil blive udstedt i medfør af lovforslagets § 14, stk. 3, svarende til direktivets bilag 2, afsnit 1.2. Det fremgår heraf, at - om muligt - skal de eventuelt supplerende foranstaltninger og de kompenserende foranstaltninger fastsættes ved hjælp af en ækvivalensvurderingsmetode. Er det ikke muligt at anvende en sådan metode, kan alternative metoder, herunder økonomisk værdisætning anvendes.

Ækvivalensvurderingsmetoder

En ækvivalensmetode er en metode, hvor naturressource sammenlignes med naturressource, udnyttelsesmulighed med udnyttelsesmulighed. De betegnes også som RRSS metoder - kort for ressource-til-ressource/service-til-service metoder. Disse RRSS metoder er i vidt omfang udviklet i USA og har i udstrakt grad erstattet de økonomiske værdisætningsmetoder ved fastsættelse af afhjælpende foranstaltninger efter den amerikanske lovgivning. RRSS metoder er ikke almindeligt anvendt i dansk miljøadministration, og Miljøministeriet kan ikke pege på danske eksempler, hvor afhjælpende foranstaltninger er fastsat efter en sådan metode.

RRSS metoderne er derimod kendte i Storbritannien, og det britiske forslag til principper for gennemførelse af miljøansvarsdirektivet indeholder en beskrivelse af principperne i en RRSS vurdering. Denne beskrivelse kan kort opsummeres således:

RRSS metoder er en måde at omsætte naturressourcer og deres udnyttelsesmuligheder til enheder, der kan sammenlignes, sådan at der kan fastsættes en tilsvarende mængde og kvalitet af ressourcer og udnyttelsesmuligheder til erstatning for dem, der er tabt enten endegyldigt eller for en periode. Hvis f.eks. et træ er ødelagt og dermed tabt i 50 år, kan dette forenklet omsættes til et tab af 50 træår. At stille et andet træ til rådighed i 50 år kunne altså kompensere dette tab (være en kompenserende foranstaltning). En egentlig RRSS analyse er væsentligt mere sofistikeret end dette og kan således tage højde også for kvaliteten af naturressourcen, herunder kvaliteten af ressourcens bi-